

henviste. Den nævnte Rigsdagsmand stod i Spidsen for et Parti her i Salen, der drev en systematisk Opposition mod det daværende Ministerium, og som netop paa det Tidspunkt ikke alene havde foretaget et stærkt aggressivt Skridt mod dette Ministerium, men ogsaa planlagt adskillige stærkt aggressive Skridt, og i det hele formet sin Optræden til en udpræget Agitation ud over Landet med det Formaal at optræde aggressivt. Jeg har ikke udtalt mig for noget saadant. Det var Visnepolitikken, hvorom det for den nævnte Rigsdagsmand bl. a. drejede sig. Jeg har ikke anbefalet Visnepolitikken og skal vel vogte mig for at anbefale den. Derimod vedgaaer jeg, at jeg til Tider — maaske noget stærkt, det er somme Tider min Maner at udtale mig noget stærkt — har udtalt mig mod de vedkommende Ministerier. Jeg kan huske, at jeg, da Ministeriet Estrup i 1876 opløste paa Forsvarssagen, tilligemed flere andre i Folketingssalen udtalte mig meget stærkt mod dette Skridt. Vi havde den Opfattelse, at det var et Skridt, der i høj Grad vilde føre til Svækkelse af det konservative Parti i Landet. Og det viste sig, at dette blev Tilfældet, det konservative Parti led et Nederlag, som var meget betydeligt, og hvis Følger vi ikke have forvundet den Dag i Dag. Og i 1881, da det daværende Ministerium opløste to Gange i Løbet af Sommeren paa de saakaldte fem konstitutionelle Punkter, af hvilke Hovedspørgsmaalet var Spørgsmaalet om Tillæg til Embedsmændenes Lønninger, var jeg ogsaa den Gang tilligemed flere konservative Medlemmer med til at udtale mig mod den Ledelse, vi vare Genstand for fra Ministeriets Side. Vi vare nemlig visse paa, at ogsaa denne Fremgangsmaade vilde føre til Svækkelse af det konservative Parti i Landet, og dette viste sig klart og tydeligt ikke alene ved det Valgnederlag, vi led, men ogsaa bl. a. derved, at Ministeriet som Følge af Valgnederlaget, skønt der forud for Opløsningen var vedtaget Lønningstillæg indtil en Grænse af 3,200 Kr. for Statens Embedsmænd, en Grænse, der forsvaredes af afdøde Berg, Holstein-Ledreborg og flere paa Oppositionens Side, end ikke mægtede at føre dette igennem, men maatte nøjes med den Grænse af 2,500 Kr., som gælder den Dag i Dag. Jeg har udtalt mig mod Ledelsen i 1893, da man vragede Forliget og ikke vilde overtage Ledelsen af den Landbobevægelse, der var oppe, og som der var Trang til at hjælpe til Rette. Ogsaa derved svækkede man efter min Mening den konservative

Sag, og det nytter ikke, at man anerkender, at Landbostanden er den mest konservative Stand i Landet, naar man optræder saaledes, at man driver den bort fra den konservative Sag i Stedet for at knytte den dertil. Jeg udtaler mig endelig mod det Ministerium, der sidder i dette Øjeblik, fordi ogsaa det indtager en saadan Stilling over for den mest konservative Stand i vort Land, at det svækker den konservative Sag i Stedet for at fremme den. Jeg gør ikke Undskyldninger overfor Regeringen for mine Udtryk, og jeg træder ikke tilbage fra de Udtryk, jeg har brugt, jeg fastholder min Anskuelse: dette Ministerium styrker ikke den konservative Sag.

Formanden: Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Knudsen: Jeg skal ikke gaa ind paa en Diskussion med det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) om min Stilling til Luksustolden. Kun vil jeg sige, at man skal være noget forsigtig med at erklære sig for Tilhænger af Luksustold, naar saadanne Ting som Brænde kunne henregnes til Luksusvarer.

Til den ærede Ordførers Udtalelser skal jeg kun bemærke, at man meget godt kan være forbavset over det Resultat, der kommer frem, uagtet man ved, at Forhandlinger finde Sted, naar Resultatet er saa vidt forskelligt fra, hvad der tidligere har foreligget, som Tilfældet er her. Jeg beklager imidlertid, at den ærede Ordfører ikke fremkom med nogen som helst Udtalelse om, hvorvidt vi kunne vente noget fra Flertallets Side med Hensyn til en Nedsættelse af de indirekte Skatter.

N. Andersen: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne begyndte sit Tilsvaer til mig forleden Dag med at udtale sin Forundring over, at jeg ikke fremkom med et bestemt, positivt Forslag til Lov om det Emne, hvorom vi her forsøge at lovgive, og han tilføjede, at først naar det ærede Medlem — altsaa jeg — havde fremsat et saadant Forslag, der var frit for de Ulemper, jeg beklagede mig over, og i øvrigt i alle Henseender var godt og forsvarligt, da og først da havde det ærede Medlem Lov til at kritisere det foreliggende Forslag. Jeg maa vel, antager jeg, gaa ud fra, at denne skarpe Censur, som den ærede Ordfører vilde have indført, ikke skulde gælde mig alene. Jeg synes, at jeg er mig bevidst, at jeg ikke i utilbørlig Grad vil snakke med om alt mellem